

стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2006/18/ЕО на Съвета от 14 февруари 2006 година, трябва да се тълкуват в смисъл, че данъчнозадълженото лице има право на приспадане на данъка върху добавената стойност, платен за доставки на услуги, предоставени му от друго данъчнозадължено лице, което не е регистрирано за целите на този данък, когато фактурите за тези доставки съдържат цялата изискуема информация по посочения член 22, параграф 3, буква б), и в частност информацията, която е необходима за идентифициране на издателя на фактурите и на естеството на предоставените услуги.

2. Член 17, параграф 6 от Шеста директива 77/388, изменена с Директива 2006/18, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която изключва правото на приспадане на данъка върху добавената стойност, платен от данъчнозадължено лице на друго данъчнозадължено лице, доставчик на услуги, когато последното не е регистрирано за целите на този данък.

(<sup>1</sup>) ОВ С 37, 13.2.2010 г.

**Решение на Съда (първи състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC)/Administración General del Estado**

(Дело С-488/09) (<sup>1</sup>)

(Конвенция ТИР — Митнически кодекс на Общността — Превози, извършвани под покритието на карнет ТИР — Гарантираща асоциация — Нередовно разтоварване — Определяне на мястото на извършване на нарушението — Събиране на вносни мита)

(2011/С 63/16)

Език на производството: испански

**Запитваща юрисдикция**

Tribunal Supremo

**Страни в главното производство**

Жалбоподател: Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC)

Ответник: Administración General del Estado

**Предмет**

Преюдициално запитване — Tribunal Supremo — Тълкуване на член 221, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) и на член 454, параграф 3 и член 455 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3) — Международни превози, извършвани под покритието на карнет ТИР — Нарушения или нередности — Място — Производство — Последващо събиране на вносни или износни мита

**Диспозитив**

- Членове 454 и 455 от Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността трябва да се тълкуват в смисъл, че когато презумпцията за компетентност относно събирането на митническо задължение от държавата членка, на чиято територията е установено нарушение, извършено в рамките на превоз под покритието на карнет ТИР, бъде оборена в резултат от съдебен акт, в който се установява, че това нарушение е извършено на територията на друга държава членка, митническите органи на последната стават компетентни относно събирането на това задължение, при условие че фактите от състава на сполетнатото нарушение са станали предмет на съдебни производствa в срок от две години от датата, на която гарантиращата асоциация относно територията, на която нарушението е открито, е била уведомена за него.
- Член 455, параграф 1 от Регламент № 2454/93 във връзка с член 11, параграф 1 от Митническата конвенция относно международния превоз на стоки под покритието на карнети ТИР, подписана в Женева на 14 ноември 1975 г., трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези по главното производство гарантираща асоциация не би могла да се позовава на погасителната давност, предвидена в тези разпоредби, когато митническите органи на държавата членка, за чиято територия тя отговаря, я уведомят в срок от една година след датата, на която тези органи са били уведомени за влезлия в сила съдебен акт, в който се установява тяхната компетентност, относно фактите, породили митническото задължение, което тя трябва да изпълни до размера на гарантираната от нея сума.

(<sup>1</sup>) ОВ С 63, 13.3.2010 г.

**Решение на Съда (шести състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Органа за издаване на разрешения и осъществяване на контрол към Върховния съвет по аудиовизуалните въпроси — Белгия) — в рамките на производство относно RTL Belgium SA, по-рано TVi SA**

(Дело С-517/09) (<sup>1</sup>)

(Директива 89/552/ЕИО — Услуги за телевизионно излъчване — Орган за издаване на разрешения и осъществяване на контрол към Върховния съвет по аудиовизуалните въпроси — Понятие за национална юрисдикция по смисъла на член 267 ДФЕС — Липса на компетентност на Съда)

(2011/С 63/17)

Език на производството: френски

**Запитваща юрисдикция**

Орган за издаване на разрешения и осъществяване на контрол към Върховния съвет по аудиовизуалните въпроси

**Страна в главното производство**

RTL Belgium SA, по-рано TVi SA

**Предмет**

Преюдициално запитване — Орган за издаване на разрешения и осъществяване на контрол към Върховния съвет по аудиовизуалните въпроси (Белгия) — Тълкуване на член 1, буква в) от Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 година относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 298, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 215) — Свободно предоставяне на услуги — Телевизионни програмни емисии — Понятия „доставчик“ на аудиовизуални услуги и „ефективен контрол както върху избора на предавания, така и върху тяхната организация“ — Понятие за национална юрисдикция по смисъла на член 267 ДФЕС

**Диспозитив**

Съдът не е компетентен да отговори на въпроса, поставен от Органа за издаване на разрешения и осъществяване на контрол към Върховния съвет по аудиовизуалните въпроси с неговото решение от 3 декември 2009 г.

(<sup>1</sup>) ОВ С 51, 27.2.2010 г.

**Решение на Съда (четвърти състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal administratif de Paris, Франция) — Ville de Lyon/Caisse des dépôts et consignations**

(Дело С-524/09) (<sup>1</sup>)

(Преюдициално запитване — Орхуска конвенция — Директива 2003/4/ЕО — Обществен достъп до информация за околната среда — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Регламент (ЕО) № 2216/2004 — Стандартизирана и защитена система от регистри — Достъп до данните за трансакциите с квоти за емисии на парникови газове — Отказ да се предостави информацията — Централен администратор — Администратори на националните регистри — Поверителност на данните от регистрите — Дерогации)

(2011/С 63/18)

Език на производството: френски

**Запитваща юрисдикция**

Tribunal administratif de Paris

**Страни в главното производство**

Жалбоподател: Ville de Lyon

Отговорник: Caisse des dépôts et consignations

**Предмет**

Преюдициално запитване — Tribunal administratif de Paris — Тълкуване на Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда (ОВ L 41, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 9, стр. 200) и Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в

рамките на Общността (ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78), както и на членове 9 и 10 от Регламент (ЕО) № 2216/2004 на Комисията от 21 декември 2004 година за стандартизирана и защитена система от регистри съгласно Директива 2003/87 и Решение № 280/2004/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 386, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 37, стр. 250) и на приложение XVI към него — Достъп до данните за трансакциите с квоти за емисии на парникови газове — Отказ да се предоставят тези данни — Съответни правомощия на централния администратор и на администратора на националния регистър — Поверителност на данните от регистрите и възможност за изключение.

**Диспозитив**

1. Исканията за предоставяне на данни за трансакции като разглежданите в главното производство, които се отнасят до имената на титулярите на прехвърлящата и на приемащата партия при прехвърляне на квоти за емисии, до квотите или Киото единиците, участващи в тези трансакции, както и до датата и часа на посочените трансакции, се уреждат единствено от специалните правила за публично предоставяне и за поверителност, съдържащи се в Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, в редакцията ѝ съгласно Директива 2004/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 година, както и в Регламент (ЕО) № 2216/2004 на Комисията от 21 декември 2004 година за стандартизирана и защитена система от регистри съгласно Директива 2003/87 и Решение № 280/2004/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.
2. Данни за трансакции като данните, до които в случая по главното производство е поискал достъп орган на местната власт, предоговарящ концесия за обществена услуга, са поверителни по смисъла на Регламент № 2216/2004 и — съгласно членове 9 и 10 от този регламент във връзка с параграфи 11 и 12 от приложение XVI към него — при липса на предварително съгласие от титулярите на съответните партии широка общественост и/или свободен достъп до такива данни само в обществено достъпната част на интернет страницата на Независимия регистър на трансакциите на Общността след 15 януари на петата година (X + 5) след годината (X), през която са завършени трансакциите по прехвърляне на квоти за емисии.
3. Макар за целите на прилагането на Регламент № 2216/2004 централният администратор единствен да е компетентен да предоставя на широка общественост данните, посочени в параграф 12 от приложение XVI към този регламент, все пак администраторът на националния регистър, до който е отправено искане за предоставянето на такива данни за трансакции, разполага с правомощието сам да отхвърли това искане, доколкото при липсата на предварително съгласие от титулярите на съответните партии този администратор е длъжен да гарантира поверителността на тези данни до момента, в който могат правомерно да бъдат предоставени на широка общественост от централния администратор.

(<sup>1</sup>) ОВ С 37, 13.2.2010 г.